

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník: 1.
Číslo : 4.
Dec. 1991

CASOPIS SMOLENICKÉJ FARNOSTI

VIANOCE PRICHÁDZAJÚ...

Sú to opravdu najradostnejšie sviatky. Keď som deťom pri vyučovaní náboženstva koncom novembra podotkol, že Vianoce sa blížia, ihneď ožili, oči sa im rozžiarili a tvár rozjasnila. Ale nielen deti sa tešia na Vianoce... V čom spočíva to kúzlo Vianoc? Láska sa nám narodila prichádza Božský lekár, aby uzdravil ťažkého pacienta - choré ľudstvo. Celá vianočná liturgia a v nej Božie slovo rozvíja pred našim duchovným zrakom základnú skutočnosť našej kresťanskej existencie. Boh poslal svojho syna, aby sme sa my stali Božími synmi a dcérami a ako deti obracali sa naňho s dôverou a nádejou vyjadrenou v oslovení: "Otče".

A tak sa tešíme a pripravujeme k tomuto výročiu príchodu Božieho syna na túto planétu. Isteže, chceme potešiť svojich najdrahších nejakým prekvapením pod stromček, ale my kresťania ešte viacej sa pripravujeme duchovne, aby sa v nás Pán narodil, ako hovorí Scheffler: "Čo by sa Kristus tisíckrát narodil v Betleheme, predsa nebudem šťastný, ak by sa nenarodil vo mne". K tomu je však potrebné pripraviť Pánovi cestu

a urovnať chodníky, ako hovorí prorok. To znamená urobiť si dôkladné predvianočné upratovanie v duši, zamyslieť sa nad sebou, pozrieť sa poctivo do svojho svedomia a potom úprimnou ľútosťou vyznať pred Pánom svoje hriechy prostredníctvom sviatosti zmierenia-sv. spoved. Je to krásny, očistný, oslobodzujúci čin.

Ale nestačí len odstrániť z duše hrbolce hriechov, treba stavať, budovať, tvoriť nové duchovné a mravné hodnoty - rásť v čnostiach, rozvíjať charakter, posilňovať vôľu, život milosti, aby sa Pán mohol v každom farníkovi zrodiť a priniesť tak prepotrebné vianočné dary - lásku, radosť, pokoj a šťastie.

"Chlapec sa nám narodil" (Iz, 9,5) a ten chlapec svojou pokorou, chudobou a bezmocnosťou už z jaslíčiek učí: "Ľudia, zanechajte veľikášstvo a pýchu, lebo pravá láska vyrastá z pokory, ľudia, nezbožňujte tak veľmi mamonu a materializmus, lebo nie to rozhoduje koľko máš, ale aký si, ľudia, zanechajte slávybažnosť, lebo len služba iným ľudstvu obohacuje".

A tak drahí farníci, nechajme sa poučiť ideovou náplňou Vianoc, aby nás tieto sviatky ešte viac zblížili, nehladiac na postavenie, vek, rod, či názory. Pri jaslíčkach si navzájom odpustíme a podajme si ruky, aby sme tak ruka v ruke spoločne pracovali pri povznesení našej farnosti i našich dedín tu pod Molpirom a Čiernou skalou, aby tu žili kresťania, nielen podľa štatistiky, ale hlavne podľa kvality života ako hovorí Pán: "Podľa toho poznajú že ste moji učeníci, keď sa budete navzájom milovať".

Na záver želim všetkým farníkom i občanom príjemné a požehnané sviatky, aby nás to Betlehemske Dieta všetkých štedro obohatilo svojou láskou, pokojom a vnútornou radosťou.

Váš Miloslav

FARNÍCI SA PYTAJÚ... A TU JE ODPOVEĎ!

1. NEJAKO MI TO NESEDÍ, ŽE BOH, KTORÝ JE LÁSKA A NANAJVÝŠ MILOSRDNÝ, TRESTÁ ĽUDÍ V PEKELNOM OHNI?

Opravdu Boh je Láska, On nerestá ľudí peklom, ale človek odsudzuje sám seba. Je to v podstate dôsledok odmietnutia Boha. Keď človek trvá na tomto postoji aj pri smrti, teda je to jeho definitívne rozhodnutie, tým sa sám vylučuje "z domova šťastia". Odmietnutia Boha opisuje Písmo sväté aj ako útek z otcovho domu, alebo ako hovorí sv.

Irenej: "Kto uteká pred svetlom, bude bývať v tme". Môžeme teda povedať, že ani peklo neodporuje Božej láske, veď je práve jej odmietnutím. Každá láska je bezmocná, ak sa odmieta...

Teda človek sa tak slobodne rozhoduje a Boh rešpektuje túto ľudskú slobodu (inak by sme neboli slobodné bytosti). Teda nie Boh je príčinou nešťastia, ale pyšný a vzdorovitý človek.

Ten "pekelný oheň", to je obrazne povedané. To je obraz hrôzy, ktorú pociťuje zatratený

človek pred totálnou nezmyselnosťou svojho života, hroznou osobnou tragédiou, zúfalstvom, keď v krátkozrakom egoizme odmietol svojho Stvoriteľa, svoje večné šťastie.

2. JEHOVISTI AJ INÍ NÁM KATOLÍKOM VYČÍTAJÚ, ŽE SA NEDRŽÍME BIBLIE A ŽE VYTVÁRAME PODOBY KRISTA A SVATÝCH A TÝMTO SOCHÁM A OBRAZOM SA KLANIAME. AKO JE TO?

Skutočne, Starý zákon viackrát zakazuje obrazové znázornenie. Lenže starozákonné kultové zákony pre Nový zákon už neplatia. Dokonca aj svätenie soboty i obriezka sa odstránili. Zákaz obra-

zov bol časovo podmienený a pre vtedajší stupeň kultúry potrebný, pretože ľudia veľmi ľahko stotožňovali svoj obraz so samým Bohom, alebo s cudzími bohmi. A tiež tu bol ešte okolitý pohanský svet, ktorý mal množstvo viditeľných postáv bohov, čo by ich mohlo pmýliť.

V Novom zákone toto nebezpečenstvo už tak nehrozilo a tak od prvopočiatku kresťanstva (ozdoby v katakombách) si veriaci prehlbovali úctu ku Kristovi a svätým tým, že si ich umelecky znázornili. Každý katolík vie, že si neuctieva samotný obraz, teda nectí si drevo, železo, kameň, ale toho, koho nám ten obraz, či socha predstavuje, čo slúži k povzbudeniu viery a zbožnosti.

(MM)

Liturgia v cirkevnom roku 1991/1992

V tomto cirkevnom roku sa používa nedelňný lekciónár C, teda evanžieliá zväčša podľa sv. Lukáša. Prvé čítanie sa berie z cyklu II. Obdobie cez rok má 33 týždňov.

POHYBLIVÉ SVIATKY:

Sviatok Sv. Rodiny - 29. dec.
Krst Krista Pána - 12. jan.
Popolcová streda - 4. mar.
Veľká noc - 19. apr.
Nanebovst. Pána - 28. mája
Zoslanie Ducha Sv. - 7. júna
Krista Kráľa - 22. nov.

(MM)

ČEŠŤ A ÚCTU STARŠÍM

Spoločenstvo kresťanských rodín v Neštichu a charitatívna skupina pri farskej rade uctili si v nedeľu 10. novembra našich starších slávnostným posedením "ČEŠŤ A ÚCTU STARŠÍM". Naše pozvanie do starej školy prijali starší občania v hojnom počte. Peknú atmosféru posedenia zvýraznili svojim programom deti z Materskej školy Smolenice, Lošonec aj zo základnej školy, ktorým aj touto cestou ďakujeme. Úprimné Pán Boh zaplať chceme vyjadriť tiež všetkým, ktorí pripravili a pomáhali pri tomto slávnostnom posedení, najmä pani učiteľkám, obetavým mladým ženám Nelke, Blaženke, Martuške, Milke, Hele, Rózke. Naša charitatívna skupina a spoločenstvo kresťanských rodín praje našim milým starším ďalej veľa zdravia a Božieho požehnanie a pozýva ich všetkých do utvárania spoločenstiev kresťanských rodín.

Kresťanské rodiny

ČO NÁS NETEŠÍ...

1. Ďalším boľavým miestom v živote našej farnosti je pomerne slabá aktivita pri bohoslužbách.

Nie všetci sa zapájajú do bohoslužieb modlitbou a spevom, máme aj takých, čo sa pasívne prizeraajú. Tiež sa vyskytli prípady rozprávania na chóre, ba niektorí počas bohoslužieb čítali Katolícke noviny.

Pasivita a duchovná neprítomnosť sa zvlášť prejavuje pri sobášoch a pohreboch, ba niekedy keby nebolo spevákov, nemal by nám ani kto odpovedať.

Prečo je to? Niektorí sa žiaľ ešte stále hanbia, nedajbože aby povedali iní, že som "pobožný". Niektorí zasa povedia, že sa modlia v duchu. Iste, je krásna modlitba v duši, lenže aj navonok sa má prejaviť naša viera, nádej, láska, lebo máme aj telo a tak celou bytosťou, telom aj dušou máme oslavovať svojho Boha. Teda svojimi odpovedami, znakmi, gestami, spevom, pozornosťou dávam najavo svoju lásku k Bohu.

Vieme, že nie je vždy ľahké sa zbaviť roztržitosti, ale snažme sa, aby sme svoju účasť skvalitnili, pokiaľ možno modlili sa spolu s kňazom, spievali s chórom a tak vytvorili zväzok jednoty a lásky ako hovorí sv. Ignác Antiochijský: "Pri vašich bohoslužobných zhromaždeniach nech je jedna prosba, jedna myseľ, jedna nádej, jedna láska, radosť, ktorej nič nechýba". "Chváľte Pána v svätyni jeho ... Oslavujte Pána, lebo jeho velebnosť prevyšuje zem i nebesia. (Ž 148)

2. Prehnaná kritika

Sú v našej farnosti ľudia, ktorí všetko kritizujú. Počnúc pápežom a prezidentom až nadol. Kritizujú aj činnosť v obci i vo farnosti, kritizujú stavbu. Všetko je zlé, pravda až na jednu mimoriadnu osobnosť-toho, čo kritizuje.

Iste treba aj kritika, ba je veľmi dôležitá. Dokonca sme aj povinní na chyby upozorniť, ba patrí to aj k skutkom duchovného milosrdenstva - hriešnikov napomínať. Má sa to však robiť s láskou, úprimne, vždy vychádzajúc zo seba, vedomý si svojich slabostí, teda robím to taktne, aby som neublížil, neurazil, pokiaľ možno medzi 4-mi očami a tak dosiahol zlepšenie. Stará jezuitská zásada je: "Fortiter in re, suaviter in modo" - teda "zásadne vo veci, ale vládne v spôsobe". Teda treba aj verejných činiteľov upozorniť na chyby, zatelefonovať im, napísať (nezabudnúť sa podpísať), modliť sa za nich, teda slovom, aby to nejak pomohlo, aby to bola konštruktívna kritika a nie aby človek bez overenia ubližoval, ohováral, osočoval či potupoval svojou drvivou kritikou, čo je vlastne deštrukcia.

To by bol znak pýchy, nadradenosti nad iných, nelásky a nespravodlivosti. Keď to vieš lepšie dokáž to, pracuj, angažuj sa, idú voľby kandiduj. Odhaľuj nespravodlivosť, tvor, buduj, pričín sa o lepšiu spoločnosť. Teda aj v živote farnosti upozorníme na chyby a nedostatky, ale robme to s láskou v snahe veci pomôcť a to zlé sa snažme, aby bolo lepšie a namiesto toho "malo by sa" hovorme urobíme, pomôžeme.

Dobrý človek aj o druhých rozmýšľa len dobre!" (Pascal) "Bratia, hovoríte len to, čo povzbudzuje". (sv. Pavol)

(MM)

Zo slávnostného posedenia.

Foto Viliam Machala.

OKTÓBROVÝ RUŽENEC ZASA OMLADOL ...

Tunajšie deti už tradične v oktobri sa vo väčšom počte zúčastňujú modlitby sv. ruženca a pri ňom aj predmodlievajú. Ale v tomto roku prišli v rekordnom počte, v priemere 80-110 detí denne. Najviac bolo 150 a tak sme mali počas populárnych ružencových pobožností veľkú radosť z toľkých rozvíjajúcich sa pučikov, z toľkých nádejných kresťanov. Matka Ružencová, chráň tieto deti, aby sa i naďalej modlili a zostali verné aj vtedy, keď už deťmi nebudú.

(MM)

Z NAŠEJ STAVBY

Stavba je zväčša pod strechou. Ešte zostáva dokončiť svetlík a doplniť krytinu. Za ozaj ťažkých stavebných podmienok sa vykonal kus poctivej práce. Finančná situácia je neľahká a tak šetríme, kde sa len dá. Je cenné, že to pochopili aj naši majstri ako i pomocníci, ktorí nám svojou obetavou a nežistnou prácou ušetrili veľké tisíce. Na to sa nezapúta a každú z lásky odpracovanú hodinu máme v evidencii (i minulý rok) a bude to aj v kronike stavby. Myslím, že si zaslúžia, aby sme aspoň tých popredných zverejnili aj v našom časopise, koľko hodín v tomto roku odpracovali. Do prác sa zapojilo 146 mužov, 24 chlapcov a 21 žien, či dievčat, mimo kucháriek, ktoré odpracovali veľké množstvo hodín.

MUŽI:

1. Jozef Zelenský	382 h
2. Tibor Sloboda	334
3. Cyril Gašparík	140
4. Jozef Vavro	139
5. Ľudovít Vavro	88
6. Štefan Kmoško	85
7. Ambróz Olšovský	73
8. Ján Fančovič	71
9. Ján Špačinský	68
10. Peter Šteiger	61
11. Michal Rábara SNV	60
12. Ľubomír Adamec	53
13. Ján Sládek st.	52
14. Štefan Hečko	49
15. Ladislav Sloboda	46
16. Adamec, (Majdán)	45
17. Vladimír Žažo	44
18. Ing. Michal Janurík	43
19. Vojtech Sloboda	41
20. Štefan Benovič	40
21. Ing. Lombardíni	39
22. František Vanek Lošonec	37
23. František Mišo Lošonec	33
24. Boháček Alojz	32
25. Viliam Machala	31

atd.

CHLAPCI:

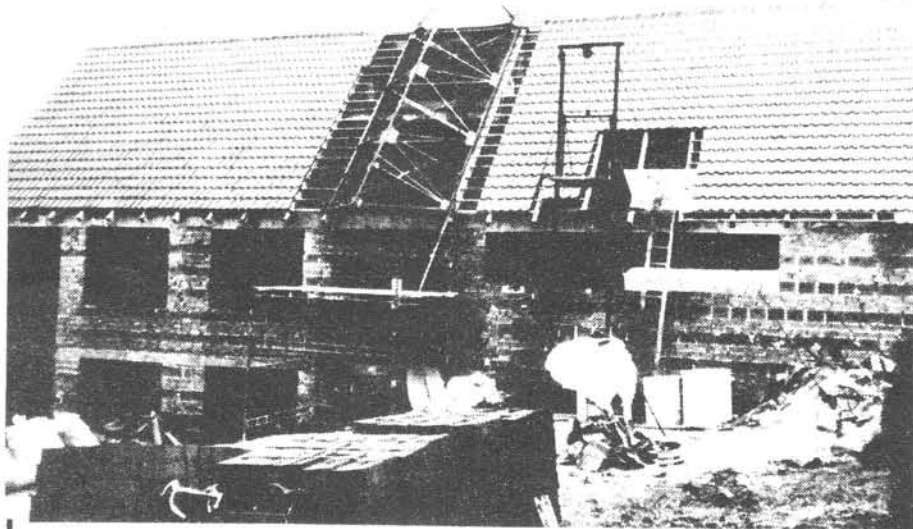
2. Tibor Repa	70 h
3. Pavol Vajsábel	34
4. Andrej Lančarič	32
5. Roman Žažo	21
6. Dušan Vitek	20
7. Edo Boháček	18
8. Tibor Augustín	18

atd.

ŽENY - DIEVČATÁ:

1. Gabriela	33 h
2. Mária Chrválová	13
3. Emília Nováková	12
4. Jana Gašparovičová	11
5. Eva Gašparovičová	11
6. Margita Soosová	10

atd.

Zo stavby. Foto Viliam Machala.

Všetkým 191 mužom a ženám, chlapcom a dievčatám úprimné Pán Boh zaplať, vďaka!

Verím, že cez zimu si naši "priatelia stavby" oddýchnu, načerpajú nové sily, aby sme z jari v Bohu milom diele s

chuťou pokračovali. Chcem dúfať, že sa pridá aj "druhá zmena", ktorá ešte do prác nezasiahla, aby sme mali účasť na tomto našom diele ako to povedal 15. ročný chlapec "ved to robíme pre seba".

(MM)

ZO ŽIVOTA MLADÝCH

"Kde sú dvaja alebo traja v mojom mene, tam som i ja."

Okrem pravidelných piatkových stretnutí na fare naša mládež a deti trávajú voľné chvíle spoločne, v neštiskej kaplnke pri našej nebeskej Matke, alebo na pútiach, skúškach spevokolu a tradične už v neštiskej škole.

V Čenstochovej, na 6. svetovom dni mládeže nám bolo zverené dôležité poslanie. My mladí sme Božie deti a nesmieme sa báť byť "svätými" a šíriť, odovzdávať evanélium a Kristovu lásku i ostatným. Na našich stretávkach sa nielen prehlbujeme v modlitbe, v meditácii Božieho slova, ale riešime i problémy a otázky, ktoré prináša každodenný život. Od októbra nechýba pravidelná hodinka pod patronátom nášho dôstojného pána, s ktorým hlbšie poznávame základné náboženské pravdy.

Pozdraví a vzdať úctu Bohorodičke chodíme nielen do Hlboče, ale aj do Šaštína a Marianky. V šaštínskej bazilike sme sa v septembri zúčastnili celonárodnej púti.

V Marianke sa zasa každú druhú sobotu koná mesačná púť. Táto začína mládežníckym programom. Potom nasleduje slávnostná svätá omša, ktorú celebruje otec Dominik Tóth. Zo Smoleníc sme sa v októbri na túto mariánsku slávnosť vybrali dvanásti. Iste nikto z nás nezabudne na stretnutie s otcom biskupom na miestnej fare, na jeho úsmev, milé, povzbudivé slová, ktoré adresoval každému jednému osobitne.

Týždeň po sviatku Povýšenia kríža kresťanská mládež Smoleníc a trnavského okresu usporiadala výstup na najvyšší vrch Malých Karpát - Záruby. Túto, pre starších možno náročnú cestu absolvoval s nami i duchovný otec Stanislav Sloboda. Na konci je vždy víťazstvo. Tak i tu pod vztýčeným slovanským krížom sa slávila najvznešenejšia obeta - svätá omša, ktorú celebroval otec Stanislav. Nechcelo sa nám ani ľúčiť. Ved nás spája viera, Ježiš, láska a zídeme sa zas. Netrvalo dlho a v jeden októbrový víkend sme sa opäť zišli. Tentoraz to bolo opačným smerom - na Čiernu skalú. Pri modlitbe na vrcholci a pri pohľade do širokého okolia, prichádzajú človeku na um fantastické myšlienky. Či nie je krásne kráčať svetom, dýchať vôňu kvetov a objavovať v prírode, v každej rastline, v stromoch, v pestrých farbách jesene, vo vesmíre - Boha, nášho Stvoriteľa? Vidieť v každom okamihu života Božiu prítomnosť a cítiť ochrannú ruku Panny Márie?

Mesiac november nám začína sviatkom Všetkých svätých. Avšak s novembrom prichádza aj Trnavská novéna. Trnavská Panna Mária počas týchto dní milostí prijala pod svoj ochranný plášť stovky pútnikov z celého Slovenska. K sociálnym otázkam Cirkvi, ktoré boli hlavnou myšlienkou celej novény, sme sa vyjadrili i my v krátkej meditácii počas mládežníckeho nočného programu. Svätý Otec hovorí, že mládež

je budúcnosťou národa a Cirkvi. Preto aj nesme a rozdávať Kristovu lásku a horiacu sviecu ako symbol svetla, ktorú sme od neho dostali v Čenstochovej do celého sveta.

Mladosť, to nie je len 20 rokov a materiálne veci, ale srdce plné túžob, ideálov, zabúdanie na seba pre iných.

Začal sa advent, blížia sa Vianoce - jasličková slávnosť, Nový rok. Čaká nás veľa práce. Príd pomôcť aj Ty Čakáme ťa dvere na fare sú otvorené pre každého.

Gabriela Nováková

DOJMY MLADÝCH z Trnavskej novény

Čo je to za sila, ktorá pritiahla toľko starých i mladých do Trnavy? Čo je to za oheň, ktorý zohrieval pútnikov za upršaných nevlúdnych dní? Čo je to za hviezda, čo po 9 dní zdobila oltár Mikulášskeho hrubého kostola?

Je to sila, oheň, hviezda lásky našej drahej Trnavskej Matky.

Áno, hlboké, ustarostené a tak láskavé oči Panny Márie Trnavskej zavolali na deviatnik aj smolenický junior klub - naše mladé spoločenstvo.

Tak sme sa mohli od večera do rána zo 16. na 17. novembra v objatí bratskej lásky, spojení s Kristom v Eucharistii a jeho Matkou, posilniť spoločnou modlitbou svätej omše, stretnúť sa v sile viery s mnohými mladými zblízka i zďaleka, ponoriť sa na chvíľu ticho do seba a poobracať svoje svedomie, svoje vnútro, svoje tajné cestičky a chodníčky, ktorými tak často unikáme z obzoru čistej, ozajstnej lásky.

Prišli sme, aby sme posilnili v sebe ducha zodpovednosti za svet okolo nás. Možno sme predtým ani nevedeli, že sociálna náuka cirkvi - téma tohtoročnej novény sa týka bytostne každého z nás. Aj ja, aj ty, či si mladý a či starý, študent, mama, hospodár, kde si, presadzuj slobodu, čestnosť a spravodlivosť! Neboj sa, aj Matka Mária ti pri tom pomôže!

Tiež populnočný program bol zaujímavý. Vyplnili ho mládežnícke skupiny z Trnavy a okolia. Každý - i my - s niečím prišiel. Kostolom i v srdciach zneli "naše" gitarové piesne, vážne slovo, svedectvá, rozjímavá na novú nôtu "zahrala" malá divadelná hra, opäť piesne - veď ich je toľko! Ani sme ich nestihli všetky zaspievať, lebo bolo ráno. Ranná svätá omša. Klamala by som, keby som napísala, že sme neboli unavení. Boli. Boli sme však nadchnutí, nabití zážitkami, myšlienkami, vierou.

Dôstojný pán sa v kázni svätej omše pýtal tých, ktorí celú noc nezažmurili oko, ako sa i to páčilo. **Mladá dievčina:**

"Táto noc ma obohatila. Sme tu poschádzaní z rôznych kútov. O chvíľu sa rozídeme domov, do práce, do spoločenstiev, do našich oáz, kde máme vnieť svetlo. Túto silu som tu načerpala."

Staršia pani: "Keď som bola mladá, niečo také som nikdy nezažila. Nemala som možnosť, ani čas pri toľkej robote. Títo mladí sa mi veľmi páčia a verím im."

Mário chlapec na vozíku: "Viera mi dáva nádej a silu. Som tu šťastný."

Podobné boli aj moje pocity. Nielen moje. Presvedčila ma o tom záverečná pieseň svätej omše, keď si všetci - mladí, starí, chorí, zdraví usmievavé sestričky, miništranti s kňazmi natuho podali ruky v speve:

VŠETCI SME BRATIA A SESTRY, VŠETCI SME JEDNA VEĽKÁ RODINA, TÚ PRAVDU NIČ NEZASTAVÍ, BO TERAZ UŽ NASTANE JEJ HODINA... ABBA OTČE, ABBA OTČE, ABBA OTČE...

V mene Božom sme sa rozišli. Našli sme aj gitaru, čo sa nám v zmlatku zapatrošila, zmeškali sme vlak, že sme poslednému vozňu zakývali, na zastávke sme sa zahráli, cestujúcim v rannom autobuse zaspievali a šťastný sme prišli domov.

Panna Mária, pros za nás u Syna, aby sme darované milosti rozmnožovali a slúžili Bohu i ľuďom!

Idka Holásková

Slovenský dvojkríž na Záruboch

Pred dvoma rokmi po novembrových udalostiach roku 1989 sa začalo i v našom národe prebúdzat národné povedomie a oživovať kresťanské tradície. Krásnym symbolom jednoty kresťanského a národného je pre každého Slováka dvojkríž, znak Kristovej obety i národný symbol.

Po myšlienke nášho vdp. a za jeho výdatnej pomoci sa rozhodla skupina nadšencov vztýčiť tento

nám tak drahý symbol na najvyššom vrchu Malých Karpát. Z ich nadšenia a majstrovského umu majstra Tapšika sa zrodil takmer 5 metrov vysoký dvojkríž. S pocitom národnej hrdosti a kresťanskej oddanosti ho nadšení farníci za dobrodružných okolností vyniesli a vztýčili na najvyššom vrchu. Tu sa potom v nedeľu 15. septembra 1991 zišlo okolo 200 účastníkov Smoleníc, Lošonca i okolitých

obcí, aby si tam vo výške 768 m n. m. pozdravili Patrónku Slovenska Sedembolestnú Pannu Máriu a zúčastnili sa slávnosti posvätenia tohoto novoinštalovaného Slovenského dvojkríža.

Posvätenie vykonal náš smolenický správca farnosti vdp. dekan Miloslav Mrva. Vo svojom príhovore zdôraznil význam Kríža pre kresťana ako znaku vykúpenia ľudstva a symbolu kresťanstva, na ktorom spočíva náš národ.

V ďalšej časti slávnosti pozdravil prítomných starosta Smoleníc pán Stanislav Jajcay a vypočuli si i časť príhovoru Jozefa Blažu z histórie dvojkríža ako národného symbolu a štátneho znaku, ktorý prerušil dážd. Slávnostný program stretnutia spestrili i naše národné piesne v podaní smolenickej mládeže.

Úspech zhromaždenia neznižila ani nepriazeň počasia, keď prudký dážd donútil organizátorov slávnosti predčasne ukončiť.

Ale kríž na Záruboch stojí a predstavuje nám všetkým znak, v ktorom jedinom nájde i slovenský národ svoju šťastnú budúcnosť.

Ing. Peter Janiga

VESELÉ PRÍHODY VO FARNOSTI

4-ročný Matej sa už nemohol dočkať ministrovania a raz pri svätej omši potiahol kňaza za ornát a pýta sa: "Kedy už budem robiť toho inštrumenta..?"

Katechéta sa pýta žiaka, ktorý mal ruku v sádre: "Čo máš s rukou?" Mám ju zlomenú. A kde sa ti to stalo? Pýta sa ďalej. "Ale na hody pri strelnici, keď ľudia strieľali do ruží rozvážoval som im šnúrky na topánkach a jeden mi stupil na ruku."

Pred časom pracovníčka hovorí vrátnikovi: Odskočím si na MNV. A viete, že MNV už nie je tam, kde bolo? Je premiestnené. A kde by bolo premiestnené? No teraz je na cintoríne v krhle, lebo tam som na krhle videl nápis MNV!

KRÍŽOVÁ CESTA V NOVOM ŠATE

K vzácnym miestam vo farnosti patrí krížová cesta na Kalvárii, ktorá sa nachádza v tichom horskom prostredí.

Svojím pozvoľným stúpaním sa približuje tej v JERUZALEME. Žiaľ čas a prírodné vplyvy ju poznačili, preto sme pristúpili k jej obnove, čo sa nám aj podarilo realizovať.

Posvätená bola v deň Povýšenia sv. Kríža, kedy sme mali i pobožnosť krížovej cesty, ktorá vyvrcholila sv. omšou na Kalvárii. Chceme dúfať, že po obnovení ešte častejšie navštívime toto milé miesto, aby sme tu v tichosti pridávali nad veľkosťou Kristovej lásky voči nám hriešnikom.

(MM)

■ Pokračovanie článku z minulého čísla "NIEKOĽKO OTÁZOK PRE OTCA STANISLAVA" uvidíme z priestorových dôvodov v budúcom čísle.

A potrebné je len jedno . . .

Ako ste sa už na inom mieste nášho časopisu dozvedeli, v nedeľu 20. októbra 1991 prijali Smolenické ženy pozvanie do práce šíriť v konkrétnom živote medzi našimi spoluobčanmi radostnú Kristovu zvesť. Možno by Vás zaujímalo, aké bolo ich alebo lepšie naše prvé vykročenie pod hlavičkou Katolíckej jednoty Slovenska. Zo zeme ku hviezdám nevedie vyšliapaná cesta, iste, sme si toho vedomé. A naše prvé skúsenosti nám tento Senecov výrok potvrdili. Nie každé oslovenie viedlo k vstupu do nášho spoločenstva. Avšak behom prvého mesiaca už 115 žien rôzneho veku prejavilo záujem spolupracovať na obnove kresťanov v našej obci. Vysoko si ceníme tento záujem, lebo hoci nás všetkých priam udúšajú každodenné starosti, to jedno potrebné - svetlo lásky k Bohu a bližným svieti v srdciach našich žien. A svieti určite aj zásluhou dlhoročnej oddanej pastoračnej práce nášho duchovného otca Miloslava Mrvu. Farská rada pod jeho vedením pracuje na naše pomery obdivuhodne a nijako nechceme suplovať jej činnosť, ale ju podporovať. Činnosť Katolíckej jednoty nie je diktovaná a stanovy prenechávajú priestor na všetko jednoty. Keďže my ženy sme prakticky založené, začali sme celkom prozaicky burzou zimného ošatenia a obuvi. Konala sa v dňoch 8. a 9. novembra v starej škole v Smolenickej Novej Vsi. Ak sme týmto pomohli aspoň niektorým mladým rodinám a iným, teší nás to. Počas burzy sme zároveň na dvoch miestach robili zbierku všetkého druhu šatstva pre núdzných. Množstvo darovaných vecí nás priam zaplavilo. Do Katolíckej jednoty Trnava sme odviezli celkovo 29 igelitových vriec šatstva a niečo obuvi. Katolícka jednota žien ďakuje občanom Smoleníc a Smolenickej Novej Vsi za darované veci, ktoré poskytli na charitatívne a humánne účely. Za milosrdný skutok lásky srdečne Pán Boh zaplať. Na jar by sme urobili ďalšiu zbierku šatstva pre núdzných obyvateľov, o čom budeme včas informovať. V sobotu 16. novembra sme vás pozvali do kultúrneho domu, kde bola prednáška (s videom) na tému: Fytoterapia a prírodné liečenie. Prednášal známy fytoterapeut a liečiteľ doc. RNDr. František Gašpíerik, CSc. z Bratislavy. Doktor Gašpíerik je autorom niekoľkých kníh o liečení bylinkami, propaguje ľudové liečiteľstvo, je zakladateľom a doživotným predsedom Slovenskej spoločnosti pre alternatívnu medicínu, zakladateľom Kresťanskej akadémie na Slovensku, členom Svetovej spoločnosti pre pomoc trpiacim, ktorú založila Matka Tereza. Jeho prednášku v Smoleniciach si prišlo vypočuť asi 120 dospelých. Či je to málo alebo veľa - povesťte sami. Tí, ktorí prekonalí pohodlnosť, apatiu, ktorou sme snád všetci napadnutí, určite neľutovali stretnutie s týmto zaujímavým človekom, ktorý sa venuje sľachetnej pomoci chorým. Na nedeľu 17. novembra a štvrtok 21. novembra sme vás všetkých pozvali na zájazd do Trnavy, kde prebiehala tradičná novéna ku cti Trnavskej Panny Márie. Prišli sem pútnici skoro z celého Slovenska a trochu nás mrzí, že smolenickí mariánski ctitelia podľahli nepriazni počasia a vlastnému pohodliu. V nedeľu nás bolo v autobuse 16, vo štvrtok 26. Uznanie si zasluhujú kresťania z Lošonca. Početnejšou účasťou dokázali, že ich úcta k Panne Márii je hlboká. Pokračovali sme trošku v rýchlych tempe a v sobotu 23. novembra sme vás pozvali do starej školy na "Katarínsku zábavu". Myslíme si, že zblížovanie rodín, hlavne strednej generácie, oteplenie medziľudských vzťahov aj prostredníctvom slušného zábavného posedenia môže časom priniesť dobré ovocie aj na duchovnom poli. Uznanie a obdiv si zasluhujú oduševnené a vzácne ženy z Nešticha za obetavú a nezištnú prácu najmä v sociálnej oblasti. Silu a súdržnosť čerpajú určite aj zo spoločných modlitbových stretnutí v jednotlivých rodinách. Máme rozpracovaných ešte niekoľko aktivít, o ktorých snád nabudúce. Na jednu vec... jestvujú rôzne názory. Najmä názory našich starších skúsených žien sú veľmi cenné a dôležité. S dôverou očakávame ich láskavé rady a pomoc v našom spoločnom apoštoláte a misijnom pôsobení v Smoleniciach. Aby srdcia nás všetkých neboli ďaleko od Krista.

Jozefína Adamcová

CHCETE VIDIEŤ BIELE VRANY ?

Ak áno, potom prídte do našej peknej školy hociktorý utorok poobede o 15. hodine. Uvidíte život ako v úli pracovitých včeličiek. Sú to naše malé i väčšie dievčence vyšivačky. Už ich je asi 26. Tety inštruktorky už nestačia na každú dievčinku, preto sa k nim ochotne pridávajú staršie dievčatá a začiatovníckam kreslia vzorky, začínajú výšivku a opravujú drobné chybičky. Srdečne im za to ďakujeme. To bolo na úvod. O bielych vranách bude reč až teraz.

Keď sa pozriete do zadných lavíc (pracujeme v kresliarni) zistíte, že sú tam štyria chlapci a veselo narábajú s ihlou. Najmladší Janko (prvá) je červený ako ružička, ba aj uši sa mu od zaujatia bronejú. Povedzte, nie je to milé? Opravdu sú biele vrany medzi toľkými dievčatami. Sú veľmi usilovní robia nám radosť! Rady privítame aj druhých chlapcov medzi nás.

Pani riaditeľke školy vyslovujeme úprimnú vďaku, že nám uvoľnila kresliareň!

teta Milena

OBNOVENIE ČINNOSTI KATOLICKEJ JEDNOTY ŽIEN

Dňa 20. Októbra bola obnovená činnosť Katolíckej Jednoty Žien, ktorá pôsobila do roku 1948. V tomto období bola jej činnosť prerušená a úlohu organizovania žien prevzali iné organizácie.

Z rozprávania pána Indrichoviča sme sa dozvedeli, že činnosť KJ bola veľmi pestrá. Jednou z predsedníčok bola pani Hujková. Pomáhala jej 8 až 10 dôvernícok, medzi nimi aj Pavlína Indrichovičová. Tieto mali na starosti rozdeľovať časopisy medzi členky, volať ich na členské schôdze, ktoré bývali v škole každú prvú nedeľu v mesiaci. Na členskej schôdzi mávali prednášky, ktoré dostávali z trnavského ústredia. Jedna bola zameraná na duchovnú oblasť, témy druhej sa dotýkali výchovy detí, hospodárskych záležitostí a pod. Život KJ v Smoleniciach bol veľmi pestrý. Organizovali kurzy varenia, šitia, ženy vyšili albu pre dôstojného pána Ladislava Jandu a superliciu pre dôstojného pána Jozefa Šimúta. Myslíme,

že by sa dalo pokračovať vo vymenovávaní ich činností. Máme si teda odkaľ brat príklad.

Obnovená Katolícka jednota Žien nadväzuje na činnosť pôvodnej organizácie a túto chce ďalej rozvíjať. Je pobočkou Katolíckej jednoty Slovenska, ktorá bola obnovená v Trnave dňa 27. 5. 1990. Zároveň boli schválené stanovy, ktoré nás vôbec neobmedzujú, ale usmerňujú našu činnosť správnym smerom k Pánu Bohu. Týmto smerom viesť všetky naše snaženia a to na poli duchovnom, kultúrnom alebo hoci ktorom inom. To je však možné len vo svornosti a láske. Tak budeme môcť prenášať lásku k Bohu do nášho praktického života. Predovšetkým v rodinách, pri výchove detí, na pracoviskách, ale aj vo verejnom živote. K tomu nám treba veľa modlitieb a pomoci našej Matky Panny Márie. Tá nech je nám vzorom i posilou vo všetkých našich snaženiach.

Ing. Eva Hajičková

K želaniu správcu farnosti, otca Miloslava, sa pripája aj redakčná rada Smolenického posla. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli článkami do nášho časopisu za obec Smolenice a Lošonec. Všetkým našim čitateľom a prispievateľom prajeme aj my požehnané Vianoce, radosť z narodenia Božieho Syna a všetko najlepšie do Nového roka 1992.

Veríme, že sa rady spolupracovníkov rozšíria o ďalších autorov, ktorí budú prinášať aktuálne informácie z nášho farského spoločenstva.

Redakčná rada

SPORTOVÉ OKIENKO

V súťaži miništrantov za mesiac november v stolnom tenise zvíťazil Tibor Augustín pred Pavlom Vajsáblom a Dušanom Vittekom. Upozorňujeme chlapcov, že každý mesiac prebieha súťaž na fare. Z a p o j t e sa!

Po Vianociach sa uskutoční turnaj žiakov, študentov i dievčat v stolnom tenise, v šachu i dáme.

Smolenický futbal oživa

Už viacej rokov my, čo fandíme tomu "guľatému čudu", prežívame tu hlboký úpadok smolenického futbalu. Pamätáme si však aj na to, keď sa bojovalo o postup do krajskej súťaže. A potom prišiel skrat, každoročne sa zostupovalo, občasne boli poslední a veľkou bodovou stratou zostupovali nižšie a nižšie, až sa zastavili v tej súťaži, kde sa už nezostupuje, lebo nemá kde a Majdán, Mákov a Rúbanice za mužstvo nemajú. A aj v tej poslednej súťaži ešte s jedným mužstvom boli d'ho na dne s jedným bodikom. Keď už bola kríza najväčšia, zodpovední činitelia si povedali: "Dost"! Dost! bolo futbalovej mizérie, potupy a hanby, aby takáto veľká obec a farnosť s toľkými mladými ľuďmi bola na posmech okoliu... Prišiel zásadný obrat, mužstvo sa posilnilo, začalo viacej trénovať a výsledky sú tu už majú 15 bodov a prezimujú v strede tabuľky, pričom posledných 6 zápasov vyhrali. I keď tieto výsledky neprečunujeme, (boli slabší súper) chceme dúfať, že na jar to bude ešte lepšie, že sa pridajú ďalší schopní futbalisti a rozšíria sa rady zanietených organizátorov.

Keď sa chce, dá sa veľa dokázať a tak mladenci a muži pričiňte sa svojim podielom o vzostup smolenického futbalu, aby sa už naši fanúškovia nemuseli pýtať po zápase, koľko ste zase prehrali, ale koľko ste vyhrali, alebo aspoň ako ste hrali.

A čo sa stalo s lošonským futbalom?

To je pravý opak, dobre začali, hra mala fazónku, ba po 5 kolách boli ešte v čele tabuľky a potom prudký pokles. Z posledných 10 zápasov získali len 2 body. Dúfame, že to bola len prechodná kríza a že na jar vybehnú na trávnik zasa tí futbalisti ako sme ich poznali na začiatku, či z minulého roku.

Lošonec, do toho!

Prišli, odišli, spoločne vykročili

(11.9. - 30. 11. 1991)

Do našej farskej rodiny pribudlo v tomto období 12 najmladších kresťanov-katolíkov, ktorých srdečne vítame medzi nami.

1. Miriam Chalúpková, dcéra Anny rod. Vankovej, krst 21.9.
2. Miloš Remenár, syn Miloša a Vladimíry rod. Ščepkovej, krst 14.9.
3. Lucia Lávečková, dcéra Jozefa a Heleny rod. Vozdeckej, krst 13. 10.
4. Lukáš Ščepka, syn Ľubomíra a Marcely rod. Schönowej, krst 13. 10.
5. Kristína Hostinová, dcéra Jozefa a Ivety rod. Stanovej, 13.10.
6. Róbert Novák, syn Róberta a Jany rod. Kozárovej, krst 13. 10.
7. Jakub Sitár, syn Jána a Ivety rod. Nídlovej, krst 19.10.
8. Lukáš Bednár, syn Daniela a Ľubice rod. Spustovej, krst 27. 10.
9. Barbora Horváthová, dcéra Igora a Viery rod. Nídlovej, krst 9. 11.
10. Martin Greguš, syn Petra a Miriam rod. Uherčíkovej, krst 10. 11.
12. Monika Hodulíková, dcéra Vladimíra a Margity rod. Vandákovkej, krst 30. 11:

Daj, Bože, aby z nich vyrástli múdri a statoční kresťania!

Z našich radov nám odišli na večnosť:

1. 11. 9. Mária Mruškovičová, 76 r., pochovaná v Smoleniciach
2. 23. 9. Mária Kováčová, 61 r., Smol. Nová Ves
3. 26. 9. Viliam Chrvála, 67 r., Lošonec
4. 6. 10. Alexander Izakovič, 62 r., Smol. Nová Ves
5. 6. 10. Silvester Študenc, 40 r., Smolenice
6. 24. 10. Jozefína Švorčíková, 83 r. Smolenice
7. 27. 10. Ferdinand Matys, 69 r., Smolenice
8. 28. 10. Alfréd Okruhlica, 49 r., Lošonec

Modlíme sa a s vdácou spomíname!

Vernosť si sľúbili, sviatosť manželstva prijali:

28. 9. Peter Frič zo Zelenča a Adriana Brázdovičová
5. 10. Štefan Mondek a Anna Zetochová, obaja z Rumunsku
19. 10. Peter Škrabák a Erika Vanková
19. 10. Peter Mruškovič a Elena Michlovičová z Horných Orešian

Prajeme od Pána šťastný život v láske, svornosti a vernosti!

■ Srdečne blahoželáme!

Dňa 18. decembra 1991 sa dožíva 55 rokov náš vdp. dekan Miloslav Mrva, správca našej farnosti. Mnoho Božích milostí, pevného zdravia a sily mu vyprosujú vďační veriaci.

SMOLENICKÝ POSOL - vydáva Rímskokatolícky úrad Smolenice. Vychádza štvrťročne, náklad 500 ks. NEPREDAJNÉ! Tlačí Chemolak Smolenice. REDAKČNÁ RADA: predseda Jozef BLAŽO, členovia Jozefína ADAMCOVÁ, Ing. Jaroslav HUSTÁK, Júlia RAKOVSKÁ, Daniela SLÁDEKOVÁ. Registračné číslo OKRESNÉHO ÚRADU V TRNAVE - práv. 1/On/91.